

baneanlægget, er det af Flertallet foreslaaet, at man overlader denne Ansættelse til de nuværende Vurderingsraad, der foretage Vurderingen til Ejendomsskyld, idet Flertallet gaar ud fra, at disse Vurderingsraad i Virkeligheden sidde inde med mere Kendskab til Ejendommenes Værdi og ville have lettere ved at udfinde den Værdiforøgelse, der kan siges at være en Følge af Jernbaneanlægget, end andre specielt i dette Tilfælde valgte Vurderingsraad. Man opnaar tillige herved, at det bliver noget billigere, end hvis man skulde have særlige Vurderingsraad til Ansættelse af denne Værdistigning, der er en Følge af Jernbaneanlægene. Det vil altsaa foregaa paa den Maade, at disse Vurderingsraad ved Ansættelsen af Ejendommenes Værdi angive to Beløb, hvoraf det ene vil være at anføre som det Beløb, der kan siges at repræsentere den Værdistigning, der er en Følge af Jernbaneanlægene. I øvrigt vil Jernbaneskylden være at behandle paa samme Maade som selve Ejendomsskylden, baade hvad angaar Opkrævning og Indbetaling til Statskassen.

Dette er i Hovedtrækkene Resultatet af Flertalsindstillingen. Selvfølgelig er der en Mængde Detailbestemmelser, som jeg ikke finder nogen som helst Anledning til paa nærværende Tidspunkt at komme ind paa, der er blot et Forhold, jeg allerede nu ønsker at nævne, og det er det, at medens der ved den i Fjor vedtagne Lov om forskellige Jernbaner baade blev foreslaaet og af Rigsdagen vedtaget, at saavel Dobbeltsporanlægget som Statens Overtagelse af Vejle—Give-Banen skulde være undtagne fra denne Jernbaneskyld, har Flertallet i Kommissionen ment, at der ingen Grund var til disse Undtagelser for disse to Tilfældes Skyld. Jeg gør specielt opmærksom paa, at det for Dobbeltsporanlæggets Vedkommende navnlig faar Betydning for den Udvidelse af Odense Statsbanestation, der nu foreslaas foretaget paa en anden Plads end oprindelig forudsat, og hvorved der selvfølgelig kan antages at fremkomme mere Værdistigning, end om Udvidelsen var bleven foretaget paa den nuværende Stations Plads i Odense, som det var forudsat ved Lovens Vedtagelse i Fjor, men som der er foretaget Ændring i af Rigsdagen i Aar igennem den for nylig vedtagne Lov om Viaduktanlæg, Dobbeltspor og dermed i Forbindelse staaende Omordning af Statsbaneforholdene i Odense. Jeg har, som sagt, fundet det formaalstjenligt at forelægge Kommissionsflertallets Forslag uforandret, ikke

alene fordi det maa anses for mest opportunt af Hensyn til, at dette Kommissionsflertal bestaar af Repræsentanter for de forskellige politiske Partier her paa Rigsdagen med Undtagelse af Repræsentanten for Folketingets Venstre, men ogsaa fordi jeg i Princippet er enig baade med Forslagets Hovedbestemmelser og i alt væsentligt med dets Detailbestemmelser. Det ligger i Sagens Natur, at naar der foreligger et Kommissionsflertalsforslag, er og bør Ministeren være end yderligere villig til Forhandling om de Enkeltheder, som der fra Rigsdagens Side maatte være Ønske om at foretage under Sagens videre Gang gennem Rigsdagen.

Som det vil erindres, er det et Paalæg i den i Fjor vedtagne Lov om nye Jernbaneanlæg, at et Forslag som det, jeg her har den Ære at anbefale det høje Ting, skal forelægges for den først sammentrædende Rigsdag efter Jernbanelovens Vedtagelse, det vil sige: i indeværende Rigsdagssamling. Jeg har altsaa med denne Forelæggelse opfyldt Lovens Ord, men jeg vil gerne gaa videre og sige, at jeg vil haabe, at Rigsdagen med mig maatte være enig i det ønskelige i ogsaa at gennemføre Loven i denne Rigsdagssamling. Ganske vist kan vel neppe nogen af de nye Jernbaner tænkes at komme i Drift i det kommende Finansaar, men der er i Jernbaneloven en udtrykkelig Bestemmelse om, at ingen af de nye Jernbaner kan aabnes for Drift, inden der er vedtaget en Lov om Jernbaneskyld, og det maa temmelig sikkert erkendes at have sin Betydning, om Loven kunde blive gennemført saa betids, at de fornødne Forberedelser til en saadan Jernbaneskylds Paalæggelse kunde blive foretagne omtrent samtidig med en Aabning af Jernbanerne. Derfor vilde det være overordentlig heldigt, om Sagen kunde fremmes forholdsvis hurtigt. I det jeg altsaa anbefaler Forslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling, udtaler jeg min Glæde over, at jeg, efter at jeg har været nødt til at forelægge en hel Række Forslag, der kræve ret betydelige Udgifter, for dette høje Ting, ogsaa er i Stand til at forelægge et Forslag, der ikke alene er beregnet paa, men temmelig sikkert vil vise sig at give Staten ret betydelige Indtægter, uden at en eneste af de Skatteydere, der skulle svare Afgiften, har Grund til at beklage sig derover, fordi det er Afgifter af Formue og Indtægter, som de faa, ikke som Følge af deres egen Virksomhed, men som Følge af, at Staten har foretaget Foranstaltning-